

L'Erasmus: una gran oportunitat

Quan estudiava mai no hauria aprofitat l'oportunitat d'anar a fer una part de la carrera a un altre país. Sempre he estat molt "de casa" i la idea de viure durant més de quinze dies seguits en un país estranger em feia pànic. L'oportunitat hi era. Existia, com ara, el programa Erasmus d'intercanvi d'estudiants entre universitats europees. Ara em penedeixo de no haver-hi participat. Actualment treballo per mirar de facilitar els tràmits als estudiants de la Universitat de Girona que volen fer un Erasmus i, ho confesso, em fan enveja. Sana, però enveja.

Tot i que en el meu cas el problema era un altre, llavors la beca per anar a fer un període d'estudis a un altre país era molt minsa i això limitava en gran mesura l'oportunitat de mobilitat dels estudiants. Però, tot i així, n'hi havia que marxaven. Se n'anaven a l'aventura, i una mica també es tracta d'això. En aquest moment els ajuts per fer un Erasmus són força més elevats i, en qualsevol cas, representen una ajuda a l'hora de viure la que, en molts casos, serà la més gran experiència de la vida dels que hi participen, experiència que, en tots els casos, serà inoblidable. Hi ha estudiants que protesten perquè la beca no cobreix totes les despeses que tindran al país on volen anar. És clar, totes les despeses no les cobrirà mai. Ni aquí ni enlloc no paguen ningú per estudiar. Visquis on visquis tindràs despeses que has d'afrontar amb els teus propis ingressos. Encara que estudiïs en un altre país, la cosa no canvia. Depèn d'on decideixis viatjar, la beca pot cobrir la major part de les despeses que tindràs o bé només serà un ajut simbòlic. En qualsevol cas, els estudiants que marxen d'Erasmus haurien de tenir en compte que s'estalvien els diners de la matrícula a la universitat on van, que pot arribar a ser infinitament més cara que no pas aquí; haurien de tenir en compte també que només d'aquesta manera tenen l'oportunitat de cursar part dels seus estudis fora; i, sobretot, haurien de poder adonar-se que reben diners (siguin més o menys dels esperats) a canvi de l'oportunitat de viure una gran experiència.

Així ho asseguren tant els estudiants que han marxat com els que han vingut aquí provinents d'altres països a través del mateix programa. Molts han acabat demanant un allargament de l'Erasmus: si han marxat per només un semestre demanen poder quedar-se al país que han triat durant tot un curs. Sí, al país que han triat. Hi ha un ampli ventall de possibilitats per triar. La Universitat de Girona compta amb un gran nombre de convenis bilaterals amb universitats d'arreu d'Europa. Tots es presenten en forma d'oferta de places que els estudiants poden triar. I si no n'hi ha més és perquè s'ajusten a la demanda del moment. Si la demanda per fer un Erasmus creix, els convenis, les destinacions per triar, també augmentaran.

Jo ho veig així, i així els ho explicaria: són estudiants, són a l'inici de les seves vides, encara estan decidint a què es dedicaran, què faran a la vida. Molts encara no saben *què volen ser quan siguin grans*. Conèixer gent nova, maneres de fer noves, experiències noves, els ajudarà en molts casos a prendre aquesta decisió. Alguns fins i tot es quedaran al país on han viatjat, per motius professionals, per motius personals... pel que sigui. Alguns coneixeran nous estudis, noves variants de la carrera que han triat, noves llengües... s'obriran nous horitzons per a ells. I potser també coneixeran persones que acabaran essent crucials en les seves vides. Sigui com sigui, estic convençuda que en tots els casos l'experiència marcarà les seves vides, per sempre.

